

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2011. április 22. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás vétsége miatt **vádlott** ellen indított pótmagánvádas büntető ügyben a Fővárosi Bíróság 2010. szeptember 15. napján kihirdetett 17.B.708/2007/32. számú ítéletét **megváltoztatja**.

Sértettől, tanú 1-től és tanú 2-től lefoglalt 1-1 db CD lemez, illetve 2 db videokazetta lefoglalásának megszüntetésére vonatkozó ítéleti rendelkezést mellőzi, egyben megállapítja, hogy azok az iratok részét képezik.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

Indokolás:

A Fővárosi Bíróság 17.B.708/2007/32. számú, 2010. szeptember 15. napján kihirdetett ítéletével a vádlottat az ellene a Btk. 226. §-ába ütköző hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás vétsége miatt emelt vád alól felmentette. Az eljárás során az ORFK Közbiztonsági Főigazgatóságától, sértettől, tanú 1-től és tanú 2-től lefoglalt 1-1 db CD lemez, illetve 2 db videokazetta lefoglalását megszüntette és azt a tulajdonosoknak rendelte kiadni.

Az eljárás során felmerült 120.233 Ft bűnügyi költségből 61.625 Ft megfizetésére kötelezte a pótmagánvádlót.

A pótmagánvádló az ítélettel szemben a tényállás téves megállapítása miatt, a vádlott bűnösségének megállapítása és vele szemben büntetés kiszabása érdekében fellebbezést jelentett be. A vádlott és védője az ítéletet tudomásul vették.

A másodfokú nyilvános ülésen a pótmagánvádló jogi képviselője a fellebbezést fenntartotta. Álláspontja szerint az első fokú ítélet megalapozatlan, a bíróság a tényállást nem a bizonyítékok helyes mérlegelése útján állapította meg. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a sértett tevékenységének leírásával kiegészítette a

tényállást, továbbá, hogy a vádlott vallomását fogadta el az azt cáfoló bizonyítékokkal szemben. Álláspontja szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok, az iratok között található fotók, továbbá a sértett kolleganőjének vallomása alapján megállapítható, hogy a vádlott mérte az első ütést a sértetre. A bizonyítékok helyes mérlegelésével álláspontja szerint megállapítható a vádlott bűnössége. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az első fokú ítéletet változtassa meg, a vádlottat mondja ki bűnösnek a Btk.226.§-ába ütköző hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás vétségében és ezért ítélje felfüggesztett szabadságvesztés büntetésre. Amennyiben a másodfokú bíróság erre nem látna lehetőséget, abban az esetben az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására történő utasítását indítványozta.

A vádlott védője a tényállás kiegészítését követően az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság széleskörű bizonyítási eljárást folytatott le, mindent megtett az ügy felderítése érdekében. Megtekintette és értékelte a rendelkezésre álló fényképfelvételeket és videó felvételeket. Ez alapján állapította meg, hogy a sértetre ütést mérő személy szolgálati kesztyűt viselt, a vádlott azonban ilyennel nem rendelkezett. Védenccé által a későbbiekben tett intézkedés pedig jogszerű és törvényes volt. A tényállás csupán a vádlott személyi körülményeiben bekövetkezett változásokkal tartotta szükségesnek kiegészíteni. Álláspontja szerint a pótmagánvádló fellebbezése a bíróság mérlegelő tevékenységét támadja, ezért az eredményre nem vezethet.

A Fővárosi Ítéltábla az első fokú ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be.348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelemben felülbírálta.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy a vádlottal szemben a sértett pótmagánvádlóként lépett fel és vádindítványt nyújtott be. Az elsőfokú bíróság nem tévedett, amikor megállapította, hogy a vádindítvány elutasításának feltételei nem állnak fenn, ezért azt befogadta.

Az elsőfokú bíróság a Be.287.§ (4) bekezdésében írtak szerint járt el, miután az ülnök személyében változás történt, ezért nem értett egyet azzal a védői indítvánnyal, hogy a másodfokú bíróság ne vegye figyelembe a november 3-án tartott tárgyaláson lefolytatott bizonyítási eljárás adatait és azt rekessze ki a bizonyítékok köréből. Az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok betartását illetően akkor tévedett, amikor az ítélethirdetést követően a pótmagánvádló képviselőjének is fellebbezési jogot a biztosított a Be.324.§ (1) bekezdésében írtak ellenére. E jogszabályhely ugyanis nem teszi lehetővé a pótmagánvádló jogi képviselőjének, hogy az elsőfokú bíróság ítélete ellen fellebbezést jelentsen be.

Az elsőfokú bíróság egyéb tekintetben maradéktalanul betartotta a büntetőeljárási szabályokat, körültekintő és széleskörű bizonyítási eljárást folytatott le. Ennek keretében minden lehetséges bizonyítékot mérlegelési jogkörébe vont, vizsgálta a sértett, tanú 1., tanú 2. vallomásait, összevetve a vádlott védekezésével. Megtekintette a fénykép- és videó felvételeket, további tanúkat hallgatott ki

meghallgatta az ügyben eljáró igazságügyi orvos-szakértőt. Mindezen bizonyítékok mérlegelésével állapította meg ítéletének tényállását, indokolási kötelezettségének teljes körűen eleget tett.

Az elsőfokú bíróság ítélete csupán a vádlott személyi körülményeiben bekövetkezett változással szorul kiegészítésre. A Be.352.§ (1) bekezdés a/ pontja alapján a vádlott nyilatkozatára figyelemmel a másodfokú bíróság egészíti ki az ítélet tényállását a vádlott személyi körülményeit illetően. Az első fokú ítélet mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól és azt a Fővárosi Ítéltábla elfogadta felülbírálata alapján.

A vádlott bűnösségének megállapítása, illetve az ítélet hatályon kívül helyezése érdekében bejelentett fellebbezést a másodfokú bíróság nem találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállás alapján helyesen vonta le azt a következtetést - figyelemmel a Be.4.§ (2) bekezdésében írtakra is, mely szerint a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére -, hogy nem bizonyítható, hogy a vádlott elkövette a terhére rótt, hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás vétségét.

A cselekménysort kezdő vád tárgyává tett magatartással kapcsolatban helyesen vonta le azt a következtetést ítéletének 16. oldalán, hogy bár a jelenlévő rendőrök közül valaki megütötte a sértettet, azonban nem lehetett ítéleti bizonyossággal megállapítani, hogy az a vádlott lett volna, mivel a bántalmazó rendőrön kesztyű volt, a vádlott azonban e ruhadarabot nem viselte.

Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a vád tárgyává tett cselekményt összevetette a hatályos jogszabályokkal, megvizsgálva a vádlott tevékenységére irányadó normákat és azt állapította meg, hogy az a magatartása, hogy elvezető fogást alkalmazva a sértettet elvezette a helyszínről, szintén nem alapozza meg büntetőjogi felelősségre vonását. Helyesen mentette fel ezért az ellene az elkövetéskor hatályos Btk.226.§-ába ütköző hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás vétsége miatt emelt vád alól a Be.6.§ (3) bekezdés b/ pontjára figyelemmel a Be.331.§ (1) bekezdése alapján.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásának 17. oldal utolsó előtti bekezdése annyiban szorul pontosításra, hogy a vádlott a cselekmény elkövetésekor, mint rendőr nem a Btk.137.§ (1) bekezdés j/ pontja, hanem a Btk.137.§ (1) bekezdés l/ pontja alapján minősült hivatalos személynek.

Az elsőfokú bíróság azonban tévedett, amikor az ügy eldöntése szempontjából lényeges bizonyítékokat, az 1-1 db CD lemez és 2 db videó kazetta lefoglalását megszüntette, és azokat a tulajdonosoknak kiadni rendelte. E döntése ellentétes a BH 2008/296. számon közzétett eseti döntésben megfogalmazott bírói gyakorlattal, mely szerint azok a tárgyak, amelyek a büntetőeljárás során bizonyítékként szolgálnak, a bűnügy iratainak részét képezik, így lefoglalásukra az érdemi döntést

követően az elkobzásukra, vagy megsemmisítésük elrendelésére nem kerülhet sor. Ezért a Fővárosi Ítéltábla az első fokú határozatot megváltoztatta, az említett okiratnak minősülő tárgyak lefoglalásának megszüntetésére vonatkozó ítéleti rendelkezést mellőzte és egyben megállapította, hogy azok az iratok részét képezik.

Az első fokú ítélet egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla - helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla ítélete a Be.372.§ (1) és (2) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2011. április 22.

Dr. Török Zsolt s.k.
a tanács elnöke

Dr. Biszak János s.k.
előadó bíró

Dr. Mészáros László s.k.
szavazó bíró

A Fővárosi Bíróság ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős.

Budapest, 2011. április 22.

Dr. Török Zsolt s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Horváth Judit
tisztviselő